

اعلامیه مطبوعاتی

دولت در اسلام نه مدنی است و نه نظامی؛ بلکه خلافت بر منهج نبوت است

(ترجمه)

در مصاحبه‌ای با روزنامه «الشروق» مصر که به تاریخ یکشنبه ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۶م نشر گردید، یکی از پرسش‌های که این روزنامه از جنرال یاسر العطا، معاون فرمانده عمومی نیروهای مسلح سودان و رئیس ستاد ارتش، مطرح کرد این بود: «با توجه به تحولات کنونی در صحنه سیاسی، که مهم‌ترین آن گفت‌وگوی ملی است، آینده نهاد نظامی چه خواهد بود؟»

جنرال یاسر العطا در بخشی از پاسخ خود گفت: «...در رهبری ارتش، گروهی وجود دارد که دیدگاه‌شان این است: در دوره نخست، رئیس دولت همان فرمانده عمومی باشد، احزابی که پیروز می‌شوند دستگاه اجرایی را اداره کنند و در دوره بعدی فرمانده عمومی بازنشسته شود و سپس وارد انتخابات گردد. اما دیدگاه من این است که فرمانده عمومی؛ هر کسی که نامش باشد، رئیس دولت باشد و انتخابات پارلمانی سبب تشکیل حکومت اجرایی شود که تمام صلاحیت‌ها را برای اداره دستگاه اجرایی دولت در اختیار داشته باشد».

از خلال این پاسخ و دیگر پاسخ‌هایی که جنرال العطا به روزنامه الشروق ارائه کرده است، روشن می‌شود که آنان هنوز در همان چارچوبی گرفتار اند که استعمار کافر برای شیوه حکومت‌داری در سرزمین‌های ما ترسیم کرده است. سخنان او چیز تازه‌ای ندارد؛ زیرا سودان از زمان خروج نیروهای استعمارگر انگلیس تا امروز، با نظام سرمایه‌داری دموکراتیک و در دو شکل آن، «دموکراسی مدنی» یا «دموکراسی نظامی» اداره شده است.

در حقیقت، نزاع میان دو شکل نظام سکولار؛ یعنی شکل مدنی و شکل نظامی، چیزی جز بازتاب کشمکش‌های بین‌المللی بر سر سرزمین ما نیست. سودان مانند همه سرزمین‌های اسلامی، دولتی وابسته و ساخته‌شده توسط استعمارگر است؛ دولتی که استعمار آن را ایجاد کرد تا از نگاه سیاسی، اقتصادی، نظامی و دیگر عرصه‌ها تابع خودش باشد. از همین رو، هیچ‌یک از این سرزمین‌ها به پیشرفت واقعی دست نیافتند و سودان نیز با وجود داشتن عوامل نهفته رستگاری و نهضت در عقیده بزرگ اسلامی، نتوانسته است به جایگاه شایسته خود برسد.

با آن‌که ما مسلمان هستیم؛ به الله سبحانه و تعالی به عنوان پروردگار و به اسلام به عنوان دین ایمان داریم، اما در عمل در عرصه حکومت و سیاست، عقیده کفار استعمارگر را تطبیق می‌کنیم؛ یعنی عقیده جدایی دین از زندگی و در نتیجه جدایی دین از حکومت و سیاست.

اسلام نظام حکمرانی، شیوه انتخاب حاکم و نظام‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و دیگر نظام‌های زندگی را مشخص ساخته و احکام شرعی آن را با وضاحت کامل بیان کرده است؛ چنان‌که آفتاب در نیمروز روشن است.

نظام حکومت در اسلام را رسول الله صلی الله علیه وسلم مشخص ساخته و آن را خلافت راشده بر منهج نبوت بیان کرده است. آن حضرت صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكُفُّوا، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَلِأَوَّلٍ، وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ؛ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَزَعَاهُمْ»

ترجمه: بنی اسرائیل را پیامبران سیاست و اداره می‌کردند؛ هرگاه پیامبری وفات می‌کرد، پیامبر دیگری جانشین او می‌شد. اما پس از من پیامبری نیست و پس از من خلفا خواهند آمد و شمارشان زیاد خواهد شد. صحابه گفتند: پس ما را به چه چیزی دستور می‌دهید؟ فرمودند: به بیعت نخستین پس از نخستین وفادار باشید و حق آنان را ادا کنید؛ زیرا الله سبحانه و تعالی آنان را درباره آنچه بر عهده ایشان گذاشته است، مورد پرسش قرار خواهد داد.

همچنان رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند:

«فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَبْرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيَيْنَ، فَتَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»

ترجمه: هر کسی از شما که بعد از من زنده بماند، اختلافات زیادی خواهد دید؛ پس بر شماست که به سنت من و سنت خلفای راشدین هدایت یافته جنگ بزنید؛ آن را محکم بگیرید و با دندان های آسیاب به آن پایبند باشید، و از امور نوپدید بپرهیزید؛ زیرا هر امر نوپدید بدعت است و هر بدعت گمراهی است.

امت اسلامی همان کسی را انتخاب می کند که بر اساس کتاب الله سبحانه و تعالی و سنت رسول الله صلى الله عليه وسلم حکم نماید؛ این انتخاب از طریق بیعت شرعی صورت می گیرد. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند:

«مَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً يَدِهِ وَثَمَرَةً قَلْبِهِ، فَلْيُطِعهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ فَأَضْرِبُوا عَنْقَ الْآخَرِ»

ترجمه: هر کسی که با امامی بیعت کند و دست خود را در دست او بگذارد و میوه دل خود را به او بدهد، باید تا آنجا که توان دارد از او اطاعت کند؛ پس اگر کسی دیگر آمد و با او به نزاع پرداخت، گردن آن شخص دیگر را بزنید.

بنابراین، آنچه مورد نیاز است گفت و گوی سودانی یا گفت و گوی ملی ای نیست که همان چرخه نظام های غربی وضعی و باطل را دوباره به حرکت آورد؛ نظام هایی که برای ما خواری، ضعف، عقب ماندگی و وابستگی ذلت بار به غرب استعمارگر را به میراث گذاشته اند.

بلکه ای جنرال! آنچه از شما خواسته می شود این است که نصرت و یاری خود را به حزب التحریر بدهید؛ حزبی که آمادگی لازم را فراهم کرده، برای دولت خلافت یک مشروع قانون اساسی متشکل از ۱۹۱ ماده تهیه نموده است؛ موادی که از کتاب الله سبحانه و تعالی، سنت رسول الله صلى الله عليه وسلم و آنچه این دو به آن رهنمایی کرده اند؛ یعنی اجماع صحابه و قیاس شرعی، استنباط شده است.

همچنان این حزب، رجال دولت و شخصیت های توانمند برای برپایی امت، اداره امور آن بر اساس شریعت استوار الله سبحانه و تعالی و ریشه کن ساختن نفوذ استعمارگر کافر از سرزمین های ما و همه جهان آماده کرده است.

این همان چیزی است که سودان را از فروپاشی نجات می دهد؛ بلکه جهان را از تاریکی سرمایه داری و نظام های بی رحم آن نجات خواهد داد. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ [الأنفال: 24]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبرش را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی، معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد و بداند که او (سبحانه و تعالی) میان انسان و دل او جدائی می اندازد (ومی تواند انسان را از رسیدن به خواسته ها و آرزوهای دل باز دارد) و او را بمیراند و نگذارد عمر طولانی داشته باشد که مهمترین آرزوی دل هر انسانی است، و بداند که همگی تان در پیشگاه او (سبحانه و تعالی) گرد آورده می شوید و به حساب و کتاب تان رسیدگی می گردد).

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة سودان

نویسنده: ابراهیم عثمان (أبو خلیل) - سخنگوی رسمی حزب التحریر - ولایة سودان

شماره صدور: 36 / 1448

2 ربیع الثانی سال 1448 ه.ق.

14 سپتامبر سال 2026 م.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
مَّنِ احْمَدُ مُحَمَّدٌ مَّزْمِلًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤﴾